

Το βαθύτερο νόημα της γέννησης του Χριστού.

Ο Υιός του Θεού γίνεται άνθρωπος

«Και ο Λόγος σάρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν» (Ιω. 1, 14).

Ο Υιός του Θεού πήρε την ανθρώπινη φύση και έγινε άνθρωπος. Η ενέργεια αυτή του Θεού λέγεται θεία ενανθρώπηση.

Η θεία ενανθρώπηση είναι η μεγαλύτερη απόδειξη της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο που αμάρτησε. Ο Υιός του Θεού πήρε την ανθρώπινη φύση για να την αποκαταστήσει και να την τελειοποιήσει.

Κατά τη θεία ενανθρώπηση ενώθηκε η θεία και η ανθρώπινη φύση. Ο Χριστός, λαμβάνοντας την ανθρώπινη σάρκα έγινε σε όλα όμοιος με μας εκτός από την αμαρτία. Η θεία φύση του Κυρίου με την ενανθρώπηση δεν έπαθε καμία αλλαγή, ενώ αντίθετα η ανθρώπινη φύση, χάρη στην ένωσή της με τη θεία τελειοποιήθηκε. Η ένωση αυτή είναι παντοτινή, δηλ. η ανθρώπινη φύση μένει αιώνια ενωμένη με τη θεία φύση στο πρόσωπο του Χριστού. Ο Χριστός, όπως αναστήθηκε και αναλήφθηκε στους ουραμούς με τη σάρκα, έτσι θα έλθει και πάλι με σάρκα να κρίνει ζωντανούς και νεκρούς.

Ο Χριστός ως άνθρωπος είχε τα ανθρώπινα αδιάβλητα πάθη, όπως πείνα, δίψα, κόπο, πόνο, δάκρυ, φθορά, αποφυγή του θανάτου, δειλία,

αγωνία. Όμως, ως Θεάνθρωπος δεν είχε τα διαβλητά πάθη, δηλ. εγωισμό, θυμό, σαρκικά πάθη.

Ο εορτασμός των Χριστουγέννων.

Δεν μας είναι γνωστή η ακριβής ημερομηνία της Γέννησης του Χριστού, γιατί τα Ευαγγέλια δεν αναφέρουν τίποτα σχετικό. Τα Χριστούγεννα γιορτάστηκαν για πρώτη φορά στις 25 Δεκεμβρίου στη Ρώμη το 330.

Σύμφωνα με το ρωμαϊκό ημερολόγιο την ημέρα αυτή γιόρταζαν οι ειδωλολάτρες τη γενέθλια ημέρα του ήλιου. Στην ειδωλολατρική αυτή γιορτή η Εκκλησία αντέταξε τη γέννηση του αληθινού φωτός, του νοητού Ηλίου της δικαιοσύνης, του Χριστού, ο Οποίος φώτισε τους ανθρώπους που βρίσκονταν στο σκοτάδι της ειδωλολατρίας.

Στις 25 Δεκεμβρίου, λοιπόν, οι ειδωλολάτρες λάτρευαν τον θεό Ήλιο. Η Εκκλησία όρισε όμως να γιορτάζεται την ημερομηνία εκείνη η Γέννηση του Ηλίου της Δικαιοσύνης, του Χριστού. «Έτσι η εορτή των Χριστουγέννων έγινε το πλήρωμα της εορτής του ήλιου. Έγινε ο εορτασμός ενός γεγονότος που ολοκλήρωσε και επλήρωσε τη νοσταλγία, τις προσδοκίες και τις πεποιθήσεις όλων των ανθρώπων. Στα καθετί που περιλαμβανόταν στη λατρεία του Ήλιου –πίστη στη ματαιότητα του κόσμου, εσωτερικό φως, νόηση, θεότητα- δόθηκε τώρα ένα όνομα: Χριστός. Τα Χριστούγεννα έτσι έγιναν η κορωνίδα όλης της νοσταλγίας της ανθρωπότητας και η άσβεστη δίψα της για νόημα και καλωσύνη...» (π. Αλέξανδρος Σμέμαν).

Η προσκύνηση των μάγων.

Οι μάγοι ήταν σοφοί αστρολόγοι ανατολίτες που από την ανατολή του αστέρα διαπίστωσαν τη γέννηση του Μεσσία.

Σχετικά με τον αστέρα έγιναν διάφορες απόπειρες για να ταυτισθεί με κάποιο εξαιρετικό φαινόμενο. Οι Πατέρες της Εκκλησίας μιλούν για υπερφυσικό φαινόμενο και για άγγελο που εμφανίστηκε σαν αστέρας.

Οι μάγοι προσέφεραν δώρα στο νεογέννητο Χριστό, σύμφωνα με τη συνήθεια που είχαν στην ανατολή να μην έρχονται με άδεια χέρια στο Βασιλιά.

Τα δώρα τους ήταν προϊόντα της Αραβίας. Του προσέφεραν χρυσό αναγνωρίζοντάς Τον ως Βασιλιά, λιβάνι αναγνωρίζοντάς Τον ως Θεό και

σμύρνα (ένα φυσικό άρωμα που άλειφαν μ' αυτό τους νεκρούς) προεικονίζοντας έτσι την τριήμερο ταφή του Κυρίου.

Ο Χριστός και η ιστορία.

Η Αγ. Γραφή τοποθετεί στην αρχή της ιστορίας το Α και στο τέλος της το Ω. Από την άποψη αυτή ο Χριστός καλύπτει ολόκληρη την ιστορία, γιατί Αυτός είναι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος των πάντων, σύμφωνα με τα δικά Του λόγια: «Εγώ το Α και το Ω, ο πρώτος και ο έσχατος, αρχή και τέλος» (Αποκάλ. κβ', 13).

Συνεπώς, από χριστιανική άποψη η ιστορία του κόσμου μπορεί να συνοψιστεί σε τρεις φράσεις: Ο Χριστός επρόκειτο να έρθει, ο Χριστός ήρθε, ο Χριστός θα ξαναέρθει.

«Όλος ο κόσμος παλεύει για ενότητα, ειρήνη, αγάπη. Βρίσκονται όλα αυτά όμως στην οικονομία; Στον ανταγωνισμό των εξοπλισμών; Στον ανταγωνισμό γενικά; Γίνεται όλο και πιο εμφανές πως υπάρχει μια όλο και βαθύτερη επιθυμία γι' αυτό που θα φθάσει αληθινά στην καρδιά της ανθρωπότητας, ως το φως της ζωής, που θα φωτίσει τα πάντα. Η «καρδιά» όμως αυτή δεν είναι κανείς άλλος από τον Ίδιο τον Χριστό. Και δεν υπάρχει κανένας άλλος δρόμος γι' αυτήν την καρδιά εκτός από το δρόμο που Αυτός έδωσε με την εντολή της αγάπης» (π. Αλέξανδρος Σμέμαν).

Τί γιορτάζουμε τελικά τα Χριστούγεννα; Το ότι «ο Θεός έγινε άνθρωπος για να γίνει ο άνθρωπος Θεός!»

Σήμερα ο Χριστός στη Βηθλεέμ γεννιέται απ' την Παρθένο. Σήμερα παίρνει αρχή αυτός που δεν είχε λάβει ποτέ αρχή κι ο Λόγος του Θεού σαρκώνεται. Οι ουράνιες δυνάμεις χαίρονται κι η γη ευφραίνεται μαζί με τους ανθρώπους. Οι Μάγοι προσφέρουν τα δώρα. Οι ποιμένες το θαύμα διαλαλούν. Κι εμείς χωρίς σταματημό υμνούμε: Δόξα στον Ύψιστο Θεό, πάνω στη γη ειρήνη και αγάπη στους ανθρώπους.

(Από τον Όρθρο της εορτής)

Τι να σου προσφέρουμε, Χριστέ, για το ότι ήρθες στη γη σαν άνθρωπος για χάρη μας; Καθένα απ' όσα δημιούργησες σου προσφέρει ασταμάτητα την ευχαριστία: οι άγγελοι τον ύμνο, οι ουρανοί το αστέρι, οι μάγοι τα δώρα, οι βοσκοί το θαύμα (που είδαν) και εμείς την Παρθένο

μητέρα Σου. Εσύ, ο Θεός, που υπάρχεις πριν ακόμη αρχίσει ο χρόνος να μετράει, ελέησέ μας.

(Από τον Εσπερινό της εορτής).

Γράφτηκε από τον Νίκο Βαξεβανίδη

<http://agiameteora.net>